

harului pocăinței nu diminuează slava lui Dumnezeu, ci doar îi descoperă o altă dimensiune, și anume slava lui Dumnezeu exprimată în judecata divină;

- în lecția a 10-a descoperim **slava lui Dumnezeu în miracolele Domnului Isus pentru neamuri** în Marcu 7:24–37. Dumnezeu nu este doar Creatorul tuturor oamenilor, ci este și Dumnezeul care oferă harul mântuirii tuturor oamenilor, indiferent de poporul din care face parte. Femeia canaaneancă și bolnavul surdo-mut aparțin unor popoare păgâne. Slava lui Dumnezeu se manifestă prin faptul că Robul lui Dumnezeu poate elibera și transforma viața acestor oameni în așa fel încât să devină copii ai Lui;
- în lecția a 11-a descoperim **slava lui Dumnezeu în prețul uceniciei** așa cum relatează Marcu 8:31–38. Ucenicia presupune cunoașterea lui Dumnezeu și identificarea cu planul Lui. În această identificare cu Stăpânul, ucenicul adevărat este gata să plătească prețul suprem pentru ca lucrarea Împărăției lui Dumnezeu să fie dusă la îndeplinire;
- în lecția a 12-a descoperim **slava lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu** în Marcu 9:1–13. Evenimentul schimbării la față nu este o simplă iluzie optică sau o invenție omenească, ci reprezintă deschiderea cortinei care desparte lumea care a pierdut slava lui Dumnezeu datorită păcatului de realitatea lumii nevăzute în care slava lui Dumnezeu se manifestă în toată plinătatea ei. Ucenicii au văzut doar un crâmpoi din această lume, însă au fost atât de copleșiți de strălucirea slavei lui Hristos încât au dorit să rămână acolo – „*Este bine să stăm aici*” (9:5);
- în ultima lecție din această serie descoperim **slava lui Dumnezeu în pregătirea ucenicilor pentru slujire** așa cum relatează Marcu 9:33–50. Toți aceia care au devenit ucenicii Robului lui Dumnezeu sunt chemați să continue lucrarea Lui. În acest program de pregătire este înlocuită ispita puterii și a mândriei omenești cu disciplina spirituală a unei vieți curate și smerite în asemănare cu Acela care a venit să își dea viața ca preț de răscumpărare pentru noi.

pastor Paul Negruț
vicepreședinte – educație biblică

LECȚIA I

VERSETUL-CHEIE

El zicea: „S-a împlinit vremea și Împărăția lui Dumnezeu este aproape.

Pocăiți-vă și credeți în Evanghelia.”

MARCU 1:15

Vestea bună despre Isus Hristos

Text: Marcu 1:1–15

Ideea centrală: Isus Hristos este Robul lui Dumnezeu care a venit pe pământ pentru a-i mântui pe cei păcătoși. El se califică pe deplin pentru această lucrare, fiindcă este Mesia cel prezis în Scripturi, este Fiul iubit al Tatălui, este plin de Duhul Sfânt, și a învins orice ispită, rămânând pe deplin ascultător de Dumnezeu.

Scopul lecției: Să descoperim că Isus a adus în lumea noastră vestea bună a salvării (Evanghelia), iar această lucrare este posibilă fiindcă Isus îndeplinește toate condițiile necesare.

Explicații:

Evanghelia după Marcu, cel mai probabil prima dintre cele patru Evanghelii ale Noului Testament, pune în evidență chiar din primul verset identitatea personajului ei principal: „Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.” (1:1b). Altfel spus, prin acest titlu mesianic Marcu dorește să-i conștientizeze pe cititori că Isus este Servul lui Dumnezeu, gata să îndeplinească misiunea pentru care a venit în lume, așa cum este ea sintetizată mai departe în Evanghelia: „Căci Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața

răscumpărare pentru mulți!” (Marcu 10:45). Aceasta este „Evanghelia lui Isus Hristos” (1:1a) sau „vestea bună” pe care Isus o aduce pe pământ. Robul lui Dumnezeu a venit în lume pentru a-i mântui pe păcătoși.

Totuși, Evanghelia nu este „a lui Isus Hristos”, doar ca genitiv subiectiv; ea este totodată și *despre Hristos*, avându-l pe El în centru. Nu ar exista o Evangheliie adusă și propovăduită de Isus (vezi 1:15), dacă Evanghelia nu ar fi Hristos însuși! Identitatea lui Isus este esențială pentru lucrarea Evangheliei. Vestea bună despre Isus este că El poate, într-adevăr, să-i mântuiască pe păcătoși, iar evanghelistul Marcu prezintă trei evenimente care ne ajută să înțelegem mai clar aceste lucruri:

1. Vestea bună adusă de Ioan Botezătorul

Lucrarea lui Isus Hristos nu poate fi înțeleasă în izolare față de Vechiul Testament și profețiile mesianice pe care le întâlnim acolo. Marcu citează o combinație de texte din Exodul 23:20, Maleahi 3:1 și Isaia 40:3, cu scopul de a arăta că lucrarea lui Ioan Botezătorul este o împlinire a profețiilor din Vechiul Testament, iar lucrarea mesianică a lui Isus este una autentică și poate debuta. Însuși Ioan Botezătorul aduce această veste bună și confirmă că Isus este „mai puternic decât el”, deși Ioan era folosit într-un mod special de Dumnezeu, botezându-i în Iordan pe oamenii care se pocăiau și își mărturiseau păcatele (v.1). Ioan Botezătorul afirmă: „După mine vine Cel ce este mai puternic decât mine, căruia eu nu sunt vrednic să mă plec să-I dezleg curelele încălțăminteii. Eu, da, v-am botezat cu apă, dar El vă va boteza cu Duhul Sfânt.” (1:7, 8).

Autoritatea lui Isus este așa de mare încât Ioan se simte, cu totul, nevrednic în prezența Mântuitorului și, mai mult, Isus poate să-i boteze pe cei ce se pocăiesc cu „Duhul Sfânt”, o aluzie aici la trimiterea Duhului Sfânt pe pământ, după lucrarea lui Hristos de la Calvar.

2. Vestea bună adusă de Tatăl și Duhul Sfânt

Pe lângă mărturia adusă de Ioan, descoperim că Tatăl din ceruri și Duhul Sfânt confirmă că Isus este Fiul lui Dumnezeu și Salvatorul celor păcătoși.

Aceste mărturii sunt oferite în contextul botezului Mântuitorului: „În vremea aceea, a venit Isus din Nazaretul Galileii și a fost botezat de Ioan în Iordan. Și îndată, când ieșea Isus din apă, el a văzut cerurile deschise și Duhul coborându-Se peste El ca un porumbel. Și din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: «Tu ești Fiul Meu preaiubit, în Tine Îmi găsesc toată plăcerea Mea.»” (1:9–10). Cuvintele Tatălui ne amintesc de Geneza 22:2, când Avraam este chemat să-l aducă jertfă pe fiul său iubit, Isaac, cu mențiunea că patriarhul nu îl sacrifică pe Isaac, în vreme ce Isus este cu adevărat Mielul de jertfă.

Deși nu avea nevoie să fie botezat de Ioan, Isus dovedește prin acest gest disponibilitatea de a împlini tot planul lui Dumnezeu, la nivel de detalii. Identificarea lui Isus cu cei păcătoși nu sare peste nicio etapă. De asemenea, episodul botezului ne arată că toate Persoanele Sfintei Treimi sunt implicate în lucrarea salvatoare: Tatăl plănuiește lucrarea, Isus o înfăptuiește, iar Duhul Îl împuternicește. Așadar, destinatarii Evangheliei nu ar trebui să aibă vreo îndoială în ce privește eficiența lucrării mesianice ce urma să fie înfăptuită la Calvar.

3. Episodul ispitirii

Pasajul ne prezintă încă un eveniment prin care se subliniază cine este Isus și de ce este El potrivit să îplinească misiunea încredințată de Tată: „Îndată, Duhul a mânat pe Isus în pustie, unde a stat patruzeci de zile, fiind ispitit de Satana. Acolo stătea împreună cu fiarele sălbatice și-I slujeau îngerii.” (v. 12–13). Isus este dus de Duhul în pustie pentru a-și arăta caracterul și pentru a reuși acolo unde poporul Israel a eșuat; altfel spus, Isus demonstrează că este apt să învingă orice ispită și să trăiască o viață perfectă de ascultare față de Tatăl.

Mențiunea „fiarelor sălbatice” ne duce cu gândul la Adam, înainte de căderea sa în păcat, când primul om trăia în armonie cu animalele și, de fapt, cu întreaga creație a lui Dumnezeu. Isus este al doilea Adam (vezi și Romani 5), Cel care reușește să trăiască fără păcat, poate să învingă orice ispită și să restaureze armonia și pacea pierdute în Eden.

În plus, observăm că Isus are autoritate și peste îngeri, care sunt gata să-L slujească pe Fiul lui Dumnezeu (vezi și Evrei 1:14). Prezența îngerilor în pustie este o dovadă în plus a faptului că lucrarea înfăptuită de Hristos antrenează lumea fizică și pe cea spirituală; dincolo de pâini, pietre și animale sălbatice au fost prezenți cel rău, ispitorul, și îngerii lui Dumnezeu. Or, Hristos nu are limite când vine vorba de biruință și autoritatea Sa spirituală. Cu adevărat, o veste bună!

În concluzie, mesajul Evangheliei este acela că Isus Hristos a venit „să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți”. Lucrarea aceasta este posibilă fiindcă, așa cum subliniază Marcu, avem câteva vești bune despre Isus: El este Mesia prezis în Vechiul Testament, este mai mare decât Ioan Botezătorul sau orice alt profet, El este iubit de Tatăl și împuternicit de Duhul Sfânt pentru lucrare, El a învins orice ispită și are autoritate deplină în lumea fizică și cea spirituală. Cu adevărat, Isus Hristos este Singurul Salvator al omenirii!

Aplicații:

1. Dacă vrem să fim eficienți în a răspândi vestea bună despre Isus Hristos, să ne smerim și noi la fel cum a făcut Ioan Botezătorul.
2. Să folosim orice oportunitate de a vorbi despre Persoana și lucrarea Mântuitorului.
3. Să nu ne sfim să-i chemăm pe cei din jurul nostru la pocăință. Credința și pocăința nu pot fi separate.
4. Dacă Isus a fost dispus să îplinească tot planul lui Dumnezeu, cu atât mai mult trebuie să fim și noi dispuși să acceptăm voia Domnului.
5. Ispitele pot fi biruite. Isus Hristos ne-a arătat cum!

Întrebări pentru discuții:

1. Discutați despre conținutul Evangheliei și ce amenințări moderne există la adresa ei.

2. Care este rolul Duhului Sfânt în evanghelizare și în ce fel depune El o mărturie despre Isus Hristos?
3. Cum îi ajută identitatea lui Isus pe cei ce sunt deja convertiți?
4. Ce putem face pentru a pregăti și noi venirea Domnului Isus?

autor: Costel Ghioancă, *pastor, Biserica Creștină Baptistă „Adonai” București*